

De jongens kijken elkaar heel raar aan.

‘Hoe kan dit nou? Het lijkt wel of de tijd heeft stilgestaan.’

‘Haha, we zouden daar dus vier dagen kunnen blijven zonder dat er ook maar een uur voorbij gaat,’ zegt Sem lachend. ‘Lekker vier dagen snoep eten, zonder dat onze ouders erachter komen. Vanmiddag ga ik ook weer mee,’ zegt hij.

Snoep chaos

TRRRRIING! Hè, hè, eindelijk voorbij, die vervelende schooldag. Tijd om te gaan spelen.

‘Kom, we gaan weer naar de snoepfabriek!’ roept Cas gelijk.

Sem kan nu ook niet wachten om de binnenkant van de fabriek te bekijken. Dus de jongens besluiten om te gaan. Eerst even hun moeders voor de gek houden.

‘Maar dat is niet moeilijk,’ zegt Luuk.

‘Mam, mag ik bij Luuk spelen?’ vraagt Cas aan zijn moeder. ‘Dat is goed hoor, lieverd.’

Luuk woont dicht bij de snoepfabriek en de school, dus mag hij al alleen naar huis lopen van zijn moeder.

‘Ja mam, mag ik ook bij Luuk spelen?’ vraagt Sem aan zijn moeder.

‘Nou vooruit,’ zegt ze. ‘Als de moeder van Luuk het goed vindt, mag het van mij ook.’

‘Ja, dat mag wel hoor,’ antwoordt Luuk. ‘Hoe meer, hoe gezelliger, zegt ze altijd.’

‘Mag ik dan ook?’ Natuurlijk wil Thomas dan ook mee. ‘Goed, goed, als jullie maar voor het eten thuis zijn en met z’n allen naar huis lopen.’

Sem, Thomas en Cas wonen alle drie in dezelfde straat en kennen elkaar al voordat ze naar dezelfde school gingen.

‘Oké!’ klinkt het al in de verte.

De jongens zijn al onderweg naar de fabriek, als ze hun moeders antwoorden.

‘Kijk, hiermee kunnen we omhoog klimmen door het raam,’ zegt Cas.

Onderweg naar de fabriek komen ze een afgebroken tak van een boom tegen.

‘Hier is de bliksem ingeslagen,’ denkt Thomas hardop.

De tak heeft allemaal kleinere, gebroken takken aan de zijkant, zodat het net op een klimpaal lijkt.

‘Mooi, die nemen we mee,’ zegt Sem. ‘Dan kan ik ook mee naar binnen.’

Met een rood hoofd en vermoeid van het tillen van de grote tak, komen ze aan bij de snoepfabriek.

‘Gozer, dat kan niet,’ zegt Thomas.

‘Jawel,’ zegt Cas. ‘Ik zag het voordat we door dat raam klonnen vanmiddag. Ik zag letterlijk een snoepmachine staan.’

‘Hoe kon je dat nou zien?’ zegt Thomas.

‘Nou, ik zag het toch echt!’

‘Oké, oké, ik geloof je,’ zegt Thomas.

Ze zetten de grote tak zo neer, dat ze precies door het raam kunnen klimmen. Met grote ogen lopen de jongens door de verlaten fabriek. Overal ligt half opgegeten snoep op de grond.

‘Gadverdamme, dat snoep is opgegeten door de muizen,’ merkt Luuk op.

‘Mu-mu-mu-mu-muizen,’ zegt Sem. ‘Ik ben bang voor muizen.’